

BUDDY

Juni-Juli 1998

"BUDDY" is een uitgave van de duikvereniging Bermuda Divers.
Verantwoordelijke uitgever: Het bestuur van de "Bermuda Divers".

De "Buddy" verschijnt vier maal per kalenderjaar.

Alle reacties, artikels, opmerkingen en aanvullingen worden gaarne tegemoet gezien op de redactie-adressen:

Beukenstraat 7, 4551 ED Sas van Gent, tel: 0115-452922

Azaleastraat 4, 4542 BR Hoek, tel: 0115-442544

Inzendingen voor de volgende Buddy niet later dan 30 aug. 1998

Bestuur "Bermuda Divers"

Voorzitter : Werner Volleman
Secretaris : Frits Coenen
Penningmeester : Bart Verhallen
Bestuurslid : Frank Bertram
Bestuurslid : Piet Hopmans
Erelid : Kees van Deijk

I* instructeur : Frits Coenen
: Eric van Driessche

Clubinstructeur : Johnny Hooft

Materiaalcommissie : Herman de Booij
: Ton van Eekelen

Evenementencommissie : Lilian de Booij
: Renate van Eekelen

Redactie "Buddy" : Petra Korstanje
: Angélique Beens

Bankrekeningnummer: Rabobank Kloosterzande/ Graauw
32.26.04.036 t.n.v. "Bermuda Divers"

Bankrekeningnummer: CERA bank 7301408540-96 St Gillis Waas (B)

Postgiro : Op rekeningnr. 32.26.04.036 t.n.v. "Bermuda Divers".

GSM-nr. van de club:
(alleen in noodgevallen!)

06 - 22 07 64 90

HAAI Clubleden

Terug van vakantie, besloten we maar weer eens voor de Buddy te gaan zitten, voor ons 2 de experiment. De adreslijst hebben we op verzoek van diegenen die het geduld niet hebben, de bladzijden om te draaien, aangepast. We willen tenslotte de puntjes op de i hebben! We hopen dat jullie verder alles geslaagd vonden. By the way, we willen diegenen die geslaagd zijn voor hun

van harte feliciteren.

De nieuwe datum om kopy voor de Buddy in te leveren, is 30 augustus. Hierbij het verzoek dit niet later te doen, want de Buddy maken we graag met z'n 2 en, liefst vóór de krampen en weeën.

Wij wensen jullie een hele plezierige vakantie toe en hopelijk hebben jullie ook nog wat tijd voor het lezen van de Buddy en voor het verzamelen van nieuw Buddymateriaal, al dan niet zelf geschreven, verzonnen, geplakt, getikt of getekend. Doei, Ciao, Adios, Goodbye!!!

Angelique en Petra

le G N L ij S t

	Beens	Angellique	Azaleastraat 4	4542 BR	HOEK	0115 - 44 25 44	1*
	Bertram	Frank	Inghelosenberghe 2	4564 DH	ST. JANSTEEN	0114 - 31 95 79	3*
	Bleyenbergh	Kris	Havenstraat 14	4569 TL	PAAL	0114 - 63 52 52	2*
De	Block	Carolien	Oude Zoutdijk 2-4	4561 HP	HULST	0114 - 31 02 19	1*
De	Block	Walther	Oude Zoutdijk 2-4	4561 HP	HULST	0114 - 31 02 19	1*
	Bolssens	Marc	Potterstraat 119	9170	St. PAUWELS (B)	00 - 32 37 66 39 28	1*
De	Booij	Lillian	Walsoordensestraat 3	4588 KD	WALSOORDEN	0114 - 68 26 59	2*
De	Booij	Herman	Walsoordensestraat 3	4588 KD	WALSOORDEN	0114 - 68 26 59	3*
	Burm	Maarten	Akkerwinde 1	4561 ZJ	HULST	0114 - 31 61 01	1*
	Coenen	Frits	Sportlaan 16	4561 KZ	HULST	0114 - 31 42 45	1* Instr.
	D'Hooghe	Els	Doornstraat 12	9170	St. GILLIS WAAS (B)	00 - 32 37 70 61 75	1*
Van	Damme	Remco	Poorterslaan 80	4561 ZN	HULST	0114 - 31 56 76	asp.
Van	Driessche	Eric	Grimbeertplein 34	4568 BM	NIEUW NAMEN		1* Instr.
Van	Eekelen	Renate	Plattedijk 14	4585 PT	HENGSTDIJK	0114 - 68 29 46	2*
Van	Eekelen	Ton	Plattedijk 14	4585 PT	HENGSTDIJK	0114 - 68 29 46	3*
	Hooft	Freddy	Recolettenlaan 43	9170	DE KLINGE (B)	00 - 32 37 70 64 36	2*
	Hooft	Johnny	Terwetstraat 41	9180	MOERBEKE (B)	00 - 32 93 46 59 10	club Instr.
	Hopmans	Annet	J. de Waalstraat 21	4586 AD	LAMSWAARDE	0114 - 69 17 60	2*
	Hopmans	Piet	J. de Waalstraat 21	4586 AD	LAMSWAARDE	0114 - 69 17 60	3*
	Hopmans	Sarah	J. de Waalstraat 21	4586 AD	LAMSWAARDE	0114 - 69 17 60	1*
Van	Kerchhoven	Pieter	Montgomerysingel 3	4587 EX	KLOOSTERZANDE	0114 - 68 31 46	2*
Van	Kerckhoven	Nadja	Montgomerysingel 3	4587 EX	KLOOSTERZANDE	0114 - 68 31 46	1*
	Kips	Jackie	Azaleastraat 4	4542 BR	HOEK	0115 - 44 25 44	3*
	Korstanje	Petra	Beukenstraat 7	4551 ED	SAS VAN GENT	0115 - 45 29 22	1*
	Korstanje	Arjan	Beukenstraat 7	4551 ED	SAS VAN GENT	0115 - 45 29 22	2*
De	Koster	Tom	Irenestraat 7	4569 AM	HULST	0114 - 63 54 37	asp.
	Kouyzer	Gyno	J.F. Kennedysingel 3b	4587 AL	KLOOSTERZANDE	0114 - 68 32 37	3*
	Laermans	Mireille	Rodehoekstraat 13	9190	STEKENE KLEIN SINA	00 - 32 93 46 53 53	2*
	Lambin	Marco	Dullaertstraat 41	4561 KA	HULST	0114 - 31 16 42	asp.
	Menu	Willy	Walsoordensestraat 1	4588 KC	WALSOORDEN	0114 - 68 29 73	3*
	Mussche	Rene Frank	Abeelstraat 13	4537 XR	TERNEUZEN	0115 - 61 14 19	1*
	Piessens	Petra	Dullaertstraat 41	4561 KA	HULST	0114 - 31 16 42	asp.
	Plasschaert	Steven	De Verrekijker 21	4564 DB	ST. JANSTEEN	0114 - 31 47 54	asp.
	Rijnberg	Frans	Hengstdijksekeiweg 1b	4585 PN	HENGSTDIJK	0114 - 67 14 93	asp.
	Rijnberg	Ilya	Churchillhof 35	4587 EV	KLOOSTERZANDE	0114 - 68 26 90	asp.
Van	Roeyen	Philip	Arnoutstraat 14	4568 BC	NIEUW-NAMEN	0114 - 34 55 24	1*
	Sandkuyl	Peter	Notendijk 3	4583 SV	TERHOLE	0114 - 31 54 35	CI
	Scheffers	Danny	Moerschansstraat 308	4561 ZP	HULST	0114 - 31 05 13	asp.
	Schelfhout	Peter	Past. Smuldersstraat	4587 AK	KLOOSTERZANDE	06 - 53 72 36 32	asp.
De	Smit	Corina	Tivoliweg 58	4561 HM	HULST	0114 - 31 57 26	2*
	Stockman	Aswin	Piet Heinstraat 13	4587 EK	KLOOSTERZANDE	0114 - 68 12 55	asp.
	Swartele	Carlo	Wildelandestraat 12	4566 AP	HEIKANT	0114 - 32 00 46	1*
	Swartele	Theo	Axelsestraat 151	4537 AH	TERNEUZEN	0115 - 63 03 47	1*
	Tieleman	Sebastiaan	Kamillestraat 10	4537 CL	TERNEUZEN	0115 - 61 13 05	asp.
	Verbraecken	Johan	Rodehoekstraat 13	9190	STEKENE KLEIN SINA	00 - 31 93 46 53 53	1*
	Verhallen	Bart	Churchillhof 11	4587 EV	KLOOSTERZANDE	0114 - 68 32 63	3*
	Verschueren	Willem	Stijn Streuvelstraat 20	4561 NR	HULST	0114 - 31 26 48	2*
	Volleman	Werner	Kievietstraat 8	4561 KK	HULST	0114 - 31 46 47	3*
De	Waele	Corry	Hulsterloostraat 33	4568 AA	NIEUW-NAMEN	0114 - 34 54 80	2*
Van	Wesemael	Boudewijn	Zoutestraat 109	4561 TB	HULST	0114 - 31 48 53	Pow 2*
	Zaman	Christiaan	Roskamstraat 42	4565 EM	KAPELLEBRUG	0114 - 31 22 73	2*
	Zaman	Marina	Roskamstraat 42	4565 EM	KAPELLEBRUG	0114 - 31 22 73	asp.
	Zaman	Melissa	Roskamstraat 42	4565 EM	KAPELLEBRUG	0114 - 31 22 73	1*
Van	Zwol	Tonny	Sportlaan 16	4561 KZ	HULST	0114 - 31 42 45	1*

Mutaties binnen de club

Adreswijziging

Sebastiaan Tieleman Is niet van adres verandert maar heeft doorgegeven dat zijn adres onjuist in de informatie-map staat genoteerd. Het juiste adres is; Kamillestraat 10, 4537 CL te Terneuzen.

Geslaagd voor 1*

Peter Storms	Wet Wheel	Geslaagd op	april '98
Maarten Burm		Geslaagd op	22.06.'98
Melissa Zaman		geslaagd op	05.06.'98 (Llafranc)

Geslaagd voor 2*

Mirelle Laermans		Geslaagd op	05.06.'98 (Llafranc)
Willem Verschueren		geslaagd op	22.06.'98
Christiaan Zaman		geslaagd op	05.06.'98 (Llafranc)

Uit de club

Pascal de Badts april '98

30 November 1999

Nog slechts 14 maanden te gaan en jouw club bestaat **10 jaar**, een moment om bij stil te staan en dus feest te vieren. Heb je ideeën of geen idee maar wel zin om mee te doen in de organisatie? Geef dit aub door aan de voorzitter. Hoe gek de voorstellen ook zijn, laat ze horen zodat we naar de uitvoerbaarheid kunnen kijken!

Het bestuur

OPWAARTSE DRUK TEST

1 2 3 4 5

Waarom hebben snorkels een korte pijp? Zou een lange slang een duiker in staat stellen om op grotere diepte te ademen dan een snorkelaar? Voer dit experiment in een zwembad uit.

Zoek een plek uit in het zwembad waar je voeten nog net de grond raken. Ga rechtop staan, met je achterhoofd onder water, terwijl alleen je neus en lippen boven water steken. Je zult het verrassend moeilijk vinden om in te ademen. Je longspeiren vangen de drukverschillen niet op. Als je met een lange snorkel zelfs nog dieper zou gaan, dan zouden je longen inklappen onder de hoge druk.

Opleidingszaken

Ook al liggen we nu te spartelen in verschillend Zeeuwsch water, er valt toch nog het een en ander te melden vanuit de opleidings-poot van de club.

Brevetaanvragen

Zoals al eerder vermeld is, krijgt iedereen die geslaagd is voor een brevet een zogenaamde brevet-card. Hierop staat je logboeknummer, een foto en het hoogst behaalde brevet. Tot aan januari 1998 kreeg je dit brevet kosteloos toegestuurd. Tijden veranderen echter. De inschrijfkosten zijn omlaag gegaan maar daar staat tegenover dat iedere brevet-card die nu wordt aangevraagd door de cursist moet worden betaald. Is het geld niet bij de N.O.B. binnen dan wordt de brevet-card ook niet toegestuurd. Dit maakt voor het duiken in Nederland niet zoveel uit maar ga je naar het buitenland dan wordt er wel naar deze kaart gevraagd.

Het zou jammer zijn als je, door een onjuiste informatie, ter plekke in de problemen zou komen; Dus even alles op een rijtje.

*Je bent geslaagd voor .. * brevet*

- 1. Laat je feliciteren met het door jou behaalde resultaat.*
- 2. Zorg dat je logboek wordt afgetekend.*
- 3. Geef (of stuur) een pasfoto af op het secretariaat.*
- 4. Maak een bedrag van f 15. = over op bankrekeningnummer 2304157 ten name van de NOB afdeling Financiën en geef daarbij je logboeknummer en het juist gehaalde brevet op.*
- 5. Wacht vervolgens twee tot drie weken.*
- 6. Nog steeds niets binnen? Bel even met het secretariaat van je duikclub!*

Organisatie binnen het zwembad

We lopen weer te bedenken hoe we de komende zwembad-trainingen zo kunnen laten verlopen dat twee zaken worden gewaarborgd;

1. Een verdere toename van ieders duikvaardigheid (veiligheid) en
2. Een toename van de onderlinge groepsbinding.

Dit thema is onder de huidige en toekomstige instructeurs aan de orde geweest omdat het gevoel bestond dat door de gekozen wisseling van instructeurs naar de verschillende groepen, het geheel onoverzichtelijker werd en daardoor veel onrust ontstond. Ineens zagen we clubleden afhaken. Met dit signaal moesten we iets.

Na overleg met de instructeurs is ervoor gekozen om aan de huidige zwembad instructeurs twee clubleden te koppelen die binnenkort de opleiding tot clubinstructeur gaan volgen. Zij zullen dan speciaal oog hebben voor het element "groepsbinding". Laten we eerlijk zijn; niet iedereen heeft voor zulke zaken oog of feeling.

Opleiding tot clubinstructeur

Vlak na de zomervakantie gaan Herman, Werner, Ton, Bart, Jackie en Gino zich op de opleiding tot clubinstructeur storten. Hiermee zou het aantal clubinstructeurs op 7 komen. Over een groeiende club gesproken!! Wellicht gaan volgend jaar de eerste dames zich schrap zetten voor deze (overigens zeer leuke) opleiding.

EHBDO-specialty

Onlangs is, op verzoek van enkele duikers binnen onze club, de vraag aan Dhr. R. Goderie (2* instructeur bij DOV) gesteld of binnen hun club iemand genegen was om deze module te geven aan onze clubleden. Enkele weken later werd het secretariaat teruggebeld met de vraag of de Bermuda-Divers instructeurs konden leveren die deze module aan de Scheldeduikers, aan DOV en dan ook maar aan de Bermuda-Divers zelf wilden geven.

Na enig heen en weer gedub hebben we hier positief op gereageerd. De Bermuda-Divers (Piet en Frits) geven deze specialty voor de Zeeuws-Vlaamse NOB-duiker die hiertoe bevoegd is (zie Blz. 40 van je informatie-map). Het is, gezien de huidige andere activiteiten, niet meer te doen om dit voor de zomervakantie rond te breien. Aan Werner is de vraag gesteld om al een vast te inventariseren wie hieraan kan en wil meedoen. Eenzelfde vraag is aan DOV en de Scheldeduikers gesteld.

Einde van de Wet Wheels

Wat eens ontstond vanuit het kader van een opleiding groeide uit tot een "onderafdeling van de Bermuda-Divers: De Wet Wheels. Gino Schuerman en Corina de Smet hebben hier de schouders onder gezet. Nadat Gino de club verliet heeft Peter zich hier, evenals Corina, voor de volle 100 % voor ingezet. Ondanks de steeds verder teruglopende opkomst was de Wet Wheels voor Peter de drijvende kracht om zijn specialisatie Club-instructeur te gaan halen. In april 1998 werd de eerste mindervalide duiker (Peter Storms) gebretteerd.

Zonder de niet aflatende inzet van Peter en Corina was dat nooit gelukt.

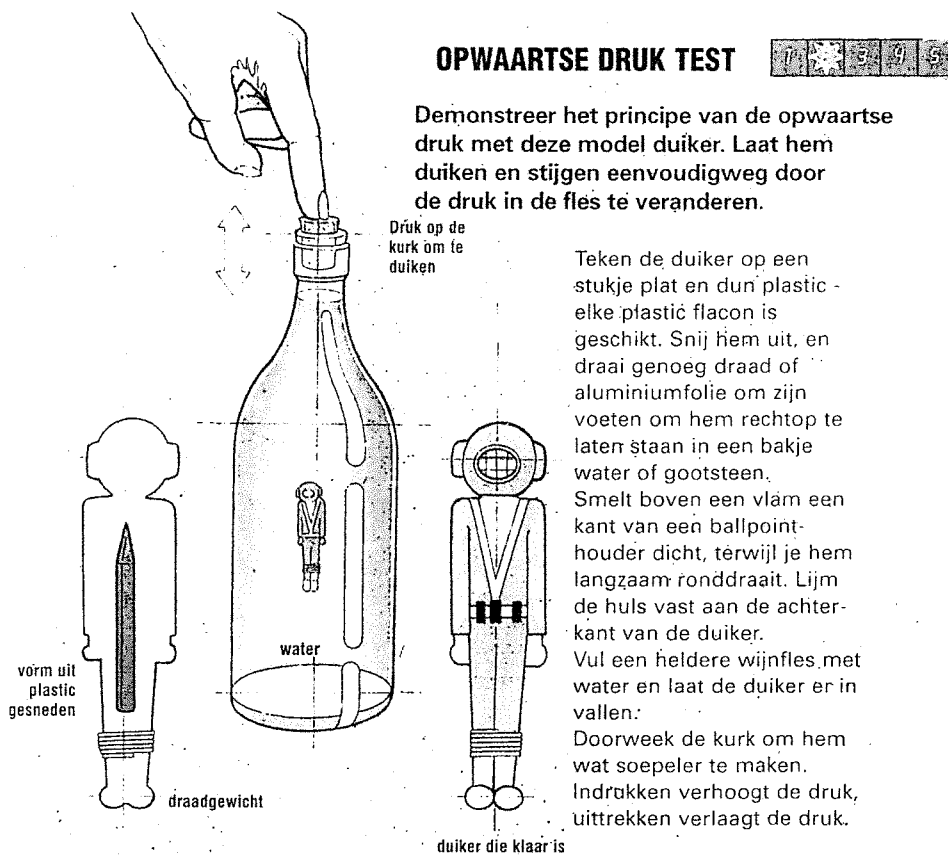
In het decembernummer van de Buddy kondigen beiden echter aan ermee te willen

stoppen. De keren dat de mindervalide duikers komen neemt af hetgeen betekent dat Peter en Corina vaak op het nippertje gebeld worden dat het duiken niet doorgaat.

Voor het bestuur is het stoppen van de Wet Wheels als onderdeel van de Bermuda Divers een moment om beiden te bedanken voor hun grote inzet. We weten dat zowel Peter als Corina op Landelijk niveau doorgaan met een verdere integratie van de mindervalide duiker binnen de duiksport maar dat zal zeker geen makkelijke zaak zijn.

Nogmaals; Bedankt voor jullie inzet en succes op landelijk niveau.

Het bestuur

Noodkreet na dodelijk ongeval De Vrent
4.11.1983

'Professionele duikers nodig bij brandweer'

Van onze verslaggever

LAMSWAARDE/TERNEUZEN - In Zeeuws-Vlaanderen moeten zo snel mogelijk professioneel uitgeruste brandweerdikers-teams worden geformeerd. De noodzaak hiertoe is volgens bedrijfsarts **Piet Hopmans** uit Lamswaarde vorige week vrijdag weer eens aangetoond toen een jonge vrouw nabij de Axelse Sassing met haar auto het kanaal inreed. Ze werd weliswaar levend uit het water gemaal, maar overleed een dag later aan de gevolgen van onderkoeling.

„De professionele hulpverlening was op zo'n moment afhankelijk van één brandweerdiker die op eigen initiatief, op eigen verant-

woording en op eigen risico actie onderneemt,” schrijft Hopmans in een open brief aan 'Politiek Zeeuws-Vlaanderen en de brandweercommandanten van de gemeentes'. De vrijwillige brandweerman kreeg overigens assistentie van een door de brandweer opgeroepen beroepsduiker.

Voor Hopmans is het onacceptabel dat zeker tien minuten extra verloren zijn gegaan doordat de betrokken brandweerdiker bij gebrek aan een mobilfoon eerst verkeerd is gereden en daarna nog moest uitleggen hoe men met de seinlijnen voor onderwatercommunicatie omgaat, hoe de verlichting moest worden opgesteld, etc. „Er had minimaal tien minuten tijdswinst geboekt kunnen worden bij een gestroomlijnde hulpverlening. Je weet niet of

de vrouw het dan wel had gered. Maar wanneer iedere minuut telt is tien minuten wel erg veel.” schrijft Hopmans.

Hij vindt dat de hulpverlening in Zeeuws-Vlaanderen net zo geregeld moet zijn als in andere waterrijke gebieden in Nederland. „En dan niet erover praten en vooraf roepen dat het allemaal zo duur is, maar het gewoon regelen”.

Prioriteiten

Daar wringt echter de schoen. zo bleek uit een reactie van burgemeester R. Barbé van Terneuzen. Momenteel wordt in Zeeland uitvoerig overlegd in het kader van het Project Versterking Brandweer. „Iets waarvoor gemeenten heel veel geld op tafel moeten leggen. Er is geld nodig voor uitbreiding en vervanging van

brandweermiddelen. Een gemeente als Terneuzen zou minimaal drie beroepsbrandweertoe-eenheden moeten hebben. We staan echt voor enorme investeringen. Het gaat over tonnen extra die door een relatief klein aantal inwoners opgehoest moeten worden. En dan is het een kwestie van prioriteiten stellen.”

Alleen de regio Zeeuws-Vlaanderen beschikt binnen Zeeland niet over een brandweerdikersteam. Wel zijn er - bijvoorbeeld in Sas van Gent - drie of vier vrijwillige brandweertoe-eenheden die een opleiding tot duiker succesvol hebben gevolgd. Voldoende om in de Kanaalzone een duikteam te formeren. Dat vereist echter een eenmalige investering van 250.000 gulden voor apparatuur, plus een jaarlijkse exploitatielast van zeker 80 mille.

Barbé wijst er wel op dat, wanneer de brandweer in zijn gemeente duikershulp nodig heeft, de brandweer op voorhand toestemming heeft professionele duikbedrijven binnen de gemeente in te schakelen. „Noem het maar roeien met de riemen die we hebben.” Die riemen hebben helaas de jonge vrouw vorige week niet geholpen. „Zo'n ongeval is natuurlijk verschrikkelijk,” beaamt Barbé.

Traumahulp

De dertig hulpverleners, die vorige week aan de kant moesten blijven staan omdat het slachtoffer niet te bereiken was, hebben overigens geestelijke problemen overgehouden aan het ongeval. „Uit betrouwbare bron weet ik dat een aantal brandweermannen zich onder behandeling heeft moeten stellen van de traumahulpverlening. Puur uit boosheid, frustratie en verdriet over de inadequate hulpverlening, die hen zelf niet is aan te rekenen. Ik hoop dat mijn brief politiek Zeeuws-Vlaanderen en de brandweercommandanten wakker schudt,” zegt Hopmans.

Dineren bij dolfijnen

Stelt u zich eens voor: niet ú kijkt naar etende dolfijnen, maar dolfijnen loeren naar dinerende mensen. Onwaarschijnlijk? Niet in het Dolfinarium Harderwijk, dat onlangs een onderwaterrestaurant heeft geopend. In het Lagune Restaurant kunt u genieten van spelende zeeleeuwen, vissen en natuurlijk... van de lachebekjes van de zee.

HARDERWIJK Maar liefst zestig meter lang is de glazen wand die uitzicht biedt op de spelende zeedieren. Terwijl u een vorkje zalm prikt, dartelen de dolfijnen en zeeleeuwen vrolijk in het rond. Hun leefwereld is uniek in de wereld: nergens anders bestaat een gesloten ecosysteem voor dolfijnen en andere zeedieren. De Lagune biedt dieren bovendien de ruimte met vijftien miljoen(!) liter zeewater. Uniek ook zijn de gerechten die in het Lagune Restaurant worden geserveerd. Geen biefstuk met patat, maar 'op cederhout gerookte zalm' en 'geroosterd zeewier op een salade van wilde rijst'. Alle gangen zijn gebaseerd op de cultuur van de Kwakwaka'wakw-indianen, omdat dit volk uit Canada al eeuwen in volledige harmonie met de zee leeft. Gasten krijgen een avondvullend programma aangeboden met een drie- of viergangen keuzemenu, uitleg over de Lagune en de cultuur van de indianen. Het arrangement met driegangmenü kost f 62,50, met viergangenmenü f 75,-. Het Lagune Restaurant is elke dag vanaf 19 uur geopend. Het programma start om 19.30 uur en duurt tot ongeveer 23 uur. Reserveren is noodzakelijk en kan dagelijks tijdens kantooruren: tel. 0341-467460. Internet: www.dolfinarium.nl •

DE KAMPIONEN REI '82

LAATSTE BERICHT

Bermuda Wat Wheels

Duiken met Minder Validen

Layout: Peter Sandkuijl

Peter Storms ontvangt z'n brevet.

1e bericht?

2e bericht?

Da's een onheilspellende titel.

Nou het valt wel mee hoor. De titel slaat op het feit dat dit het laatste bericht in de buddy is dat gaat over de afdeling minder validen. Waarom? Omdat deze niet meer bestaat. De afdeling duiken met minder validen is in juni jl. ontbonden. De reden hiervoor is dat wij het gevoel hadden dat wij niet vooruit kwamen, stil stonden. Hoewel het fijn is om (vooral in het begin) met een kleine groep mensen te trainen, raak je na vijf jaar toch een beetje afgevlakt.

Ons groepje bestond uiteindelijk uit vijf personen (Corina en mijzelf meegerekend), dit is nou niet een aantal waar je direct een

evenementen commissie voor opstart om de boel een beetje te verlevendigen.

Bovenstaande neemt niet weg dat wij altijd met veel plezier hebben getraind.

Tot zo'n anderhalf jaar geleden waren wij volop bezig de praktijkmodules van het 1* brevet aan te passen aan de mogelijkheden van iemand met een dwarslaesie, dit gaf ons genoeg te doen. Onze bevindingen hebben wij aan het bestuur van de NOB bekend gemaakt. Vanaf maart 1995 vormen wij zelfs een werkgroep binnen de NOB.

Omdat het zo schijnt te zijn dat als een werkgroep z'n doel heeft bereikt deze wordt ontbonden maar er net zo gauw weer een nieuwe wordt opgestart als er nog wat werk overblijft, zitten wij nu al in onze derde werkgroep binnen de NOB. Deze heet nog steeds "Duiken met Minder validen" alleen de voorzitter heet telkens anders.

De huidige werkgroep is een "permanente" werkgroep en heeft tot taak een om o.a. een databank op te zetten, een vraagbaak te zijn, een bijscholing voor instructeurs m.b.t. duiken met minder validen op te starten en nog van alles wat op ons af komt. Werk genoeg voor de vier leden, te weten Wim Brussel, Marinus Steenlager, Corina de Smit en Peter Sandkuijl.

Zoals je binnen een maand of twee, drie (dit hangt ervan af hoeveel tijd de schrijver, Gerhard Visser, heeft) wel in het bondsblad "Onderwatersport" zult kunnen lezen is afgelopen december het definitieve rapport

van onze werkgroep door het bestuur van de NOB aangenomen.

Een van de voorstellen in dit rapport is dat het de bedoeling is dat minder valide duikers in een reguliere vereniging meedraaien. Dus geen aparte minder valide verenigingen. Hoewel er mensen zijn die dit een utopie vinden is de duiksport bij uitstek een sport waar valide en minder valide mensen samen van de onderwaterwereld kunnen genieten. Ook hier hangt het ervan af wat je voor je medemens/buddy overhebt. Natuurlijk zijn er duikstekken waar een 1* min. valide duiker beter niet gaat duiken.

Hoewel er elke week een clubduik gemaakt wordt, mag en zal de 1* duiker niet verwachten dat hij elke week meekan, we kunnen toch moeilijk met z'n alleen elke week in de Oesterdam gaan duiken. De hoger gebrevetteerden willen ook wel eens wat (een wrakje, lekker donker, super veel stroming, noem maar op). Alhoewel, als ik de duikkalender van 1998 bekijk kan een 1* duiker (ook een minder valide 1*) heel wat duikjes doen dit jaar.

Als je een vereniging hebt van zo'n vijftig mensen, dan kan het toch geen bezwaar zijn dat er één of twee minder validen meedoen. Da's juist gezellig! Met z'n allen duiken, ook met vriend of vriendin die toevallig in een rolstoel zit of zoiets.

Gelukkig merk je dat er tegenwoordig toch wat meer met mindervaliden rekening gehouden wordt. Neem bijvoorbeeld de "stichting kunstrif zeeland", zij willen het te bouwen kunstrif ook voor minder validen toegankelijk maken. Over dit laatste werd ook onze mening gevraagd. Zo ook een vereniging uit Walcheren, zij zijn bij onze training komen kijken omdat zij ook minder valide mensen binnen hun vereniging een opleiding

willen geven. We kunnen en mogen minder validen niet langer in een apart hokje wegstecken, ook in ons eigenbelang. Morgen kan jij of ik ook een "mindervalide" zijn.

Nou, om nu een einde aan dit verslag te breien, even terug naar het begin. Zoals gezegd de afdeling minder validen binnen de Bermuda Divers bestaat niet meer. Er is de laatste vijf jaar heel wat water onder de brug doorgestroomd. Met een goed gevoel sluiten wij de boel af.

Ons doel is bereikt! Minder validen kunnen een officiële NOB brevet behalen. Middels de werkgroep binnen de NOB gaat onze werk door.

Rest ons om allen te danken die actief of passief onze afdeling de afgelopen jaren een warm hart hebben toegedragen en hebben geholpen onze doelstelling te realiseren.

Dank aan Renee Frank Mussche voor zijn telefoontje in '94/95 met Bertus Bleijji; een eerste aanzet voor onze werkgroep binnen de NOB.

Dank aan het bestuur en de leden van de Bermuda Divers.

De sponsors wil ik bedanken voor hun financiële steun, mede hierdoor was het mogelijk om wekelijks het zwembad in de Sterre te huren.

Dank aan Peter Storms, Inge Meire en Kris Pruyt voor hun deelname aan de trainingen. Ook de ex leden die hun trainingen in Antwerpen hebben voortgezet onze dank. Zonder jullie bijdrage hadden wij het nooit zover geschopt.

Een leuke afsluiter is dat wij op 9 mei jl. Peter Storms z'n 1* brevet hebben mogen overhandigen. Wie volgt??

Bermuda Wet Wheels

mei 1998

Zie ook de internet site
<http://www.gironet.nl/home/sand7199/duiken.html>

VOOR EEN KOUDE WINTERAVOND.....

OLIFANTENSTOOPPOT!!

Benodigheden:

1 mediumgrote olifant
20 zakken zout
500 kg peperkorrels
750 kg aardappelen
125 kg wortelen
2000 takjes peterselie
1 konijn
150 kg uien

Bereidingswijze:

Snij de olifant in flinke dobbelstenen

(dit duurt ongeveer 6 weken)

Snij de aardappelen en groente in blokjes

(dit duurt ongeveer 4 weken)

Doe het vlees in een jumbo-pan en voeg 5000 ltr.
water toe en laat dit 28 dagen sudderen.

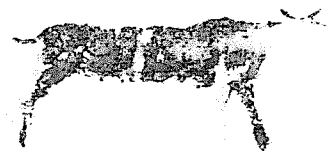
Voeg zout en peper toe met 'n schop tot het vlees
op smaak is

Als het vlees mals is, voeg dan de groenten toe.

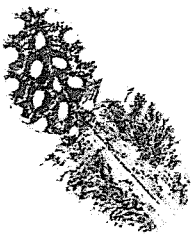
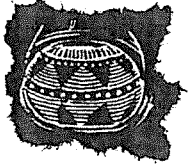
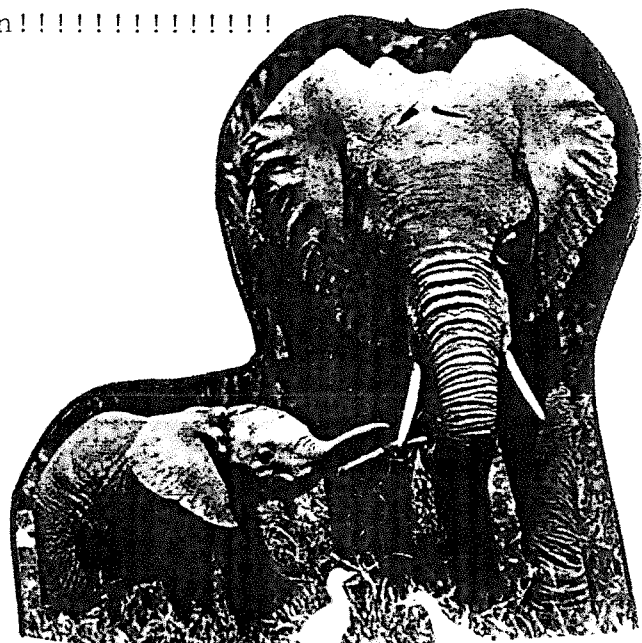
Laat dit alles nog 'n week langzaam sudderen
en bestrooi 't dan met peterselie.

Deze hoeveelheid is genoeg voor + 3000 mensen,
verwacht u meer gasten, voeg dan het konijn toe.

Smakelijk Eten!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Groetjes
Renate

BERMUDA DIVERS

EVENEMENTEN

- ✓ Barbeque Oesterdam zaterdag 18 juli
- ✓ Kampeer/Duikweekend 28-29-30 augustus
- ✓ Rode zee reis ± 19-26 september

It was near Tonga already in de 19de eeuw een eilandje met een menschen uit de tiente van de Ozeaan te zien tot hier. Beschik je mijn gids een over die magische transit?

Haaienlokkers van de Stille Zuidzee

DOOR PAUL RAFFAELE

TERWIJL ONZE KLEINE BOOT op de golven van de Stille Zuidzee deint, tuur ik met zout omrande ogen naar het koraal-eiland 'Euaiki met zijn kokospalmen. Een kilometer uit de kust zegt de 67-jarige Fevanga-'I-Faaimata tegen de schipper dat hij de motor moet afzetten. Fevanga gaat met ontbloot bovenlijf en een snoer kokosnoten in zijn handen wijdbéens op de achtersteven staan. Hij laat de kokosnoten rammelen en begint op een diepe toon te reciteren: "Hina, laat jezelf zien!"

Ik ben naar deze uithoek van het koninkrijk Tonga gelokt door de fantastische vertellingen over eilandbewoners die,

naar men zegt, mensenetende haaien naar de oppervlakte kunnen roepen, een gebruik dat honderden jaren teruggaat. Fevanga staat bij zijn medebewoners van 'Euaiki bekend als de beste haaienlokker.

Als ons bootje wild heen en weer begint te schommelen, zit mijn maag plotseling in mijn keel. Fevanga leunt voorover en grijpt me bij mijn arm. "Hina komt," mompelt hij. Ongelovig staar ik met samengeknepen ogen over het wateroppervlak waarin de zon wordt gereflecteerd. Ik tuur tot mijn ogen beginnen te prikken, maar er is niets te zien. Opeens neem ik een beweging waar, een vage schaduw een paar meter onder het wateroppervlak. Is het echt Hina, de haai, die op Fevanga's lokroep afkomt? Of is het gewoon een speling van het licht?

AL MEER DAN TIEN JAAR ben ik in de ban van verhalen over Polynesische mannen die haaien uit de diepte zouden kunnen oproepen. Ik sprak erover met wetenschappers en deskundigen op het gebied van de eilandcultuur van onder meer Vanuatu, Fiji en de Salomonseilanden. Keer op keer kreeg ik te horen dat eilandbewoners vroeger inderdaad over die gave beschikten. John West, oceanoloog en haaienexpert, vertelde me dat de bewoners van een aantal eilanden in de Stille Zuidzee al eeuwenlang de kunst van het haaien lokken beoefenden. Veel van de mensen die ik sprak waren er echter van overtuigd dat het tegenwoordig praktisch niet meer werd gedaan.

Tijdens een reis naar Tonga in 1996 vertelde een vrouw met wie ik aan de praat raakte me over 'Euaiki, een piepklein eilandje met 60 bewoners, zo'n 40 kilometer van Nuku'alofa, de hoofdstad van Tonga. 'Euaiki is volgens de eilandbewoners de plaats waar de bedwelmende Polynesische drank kava vandaan komt. Toen ze me vertelde dat er op 'Euaiki nog een paar haaienlokken woonden, begon mijn hart wild tekeer te gaan.

De kunst van het haaien lokken op 'Euaiki hangt samen met een legende. Honderden jaren geleden viel een jong meisje uit een kano en werd nooit teruggevonden. Volgens de legende veranderde ze in een haai, die Hina werd genoemd. Vanaf die tijd gingen de bewoners van 'Euaiki regelmatig de zee op om haar terug te roepen. De haaienlokker neemt voor een dag de rol aan van Hina's mythische minnaar, Sinilau. Gedurende de week waarin de verjaardag van de koning van Tonga valt, is het de gewoonte dat Sinilau alle haaien die hij oproept vangt en doodt om ze aan de koning te schenken. Hoewel haaien volgens het volksgeloof de belichaming van Hina zijn, mogen ze toch worden gedood, legde Luani, een van de 33 edellieden van Tonga, me uit. Hina wordt immers alsmat op-nieuw geboren.

Het is een karakteristieke volksmythe. Tonga, een koninkrijk dat bestaat uit 171 eilanden die verspreid liggen over een zeeoppervlak van 70.000 vierkante kilometer, herbergt vele gevaarlijke haaiensoorten. Volgens professor Epeli Hau'ofa, antropoloog aan de Universiteit van de Stille Zuidzee, hebben de eilandbewoners om hun angst te bezweren de schepselen in hun liederen, dansen en legenden verweven.

IK ZOEK CONTACT met Fevanga-'I-Faáimata, een van de oudste bewoners van 'Euaiki. Hij is bereid me het ritueel van het haaien lokken te demonstreren. In december 1996 ga ik in Nuku'alofa aan boord van een kleine motorboot en zet over een ruwe zee koers naar 'Euaiki, waar een stuk of tien pezige, gespierde mannen en vrouwen glimlachend over het witte zandstrand op me af komen om me te begroeten. Een lange man met een getaande huid en pluizig wit haar steekt zijn hand naar me uit. "Ik ben Fevanga," zegt hij. Hij leidt me mee naar een hut. "Morgen gaan we haaien lokken," zegt hij. "Maar nu moeten we eten."

Kapitein James Cook, die deze eilanden drie maal bezocht, schreef al over de gastvrijheid van de eilanders. De bewoners van 'Euaiki zetten die traditie voort en ontvangen me met een maal van wilde yams en gerookte octopus, bereid in kokosmelk.

Na het eten zegt Fevanga: "We moeten kava drinken om Hina gunstig te stemmen, anders komt ze morgen niet opdagen." Ik aarzel. Ik wil graag volledig bij mijn positieven zijn als we gaan haaien lokken. Fevanga legt echter uit dat het drinken van kava, een drank die wordt bereid van de gestampte wortel van de peperplant, een gewijde handeling is die onlosmakelijk is verbonden met de traditionele Tongaanse ceremoniën. Hij leidt me

naar een hut waar zes mannen met gekruiste benen rond een zwarthouten kom zitten die is gevuld met een vloeistof die oogt als modderwater.

Nadat ik in mijn handen heb geklapt om aan te geven dat het mijn beurt is om de kava te proeven, geeft Fevanga me een tot de rand gevulde beker aan. Ik neem een slok en ontdek dat het goedje bitter smaakt. Al snel is mijn tong verdoofd. Kava bevat twaalf werkzame ingrediënten met farmacologische eigenschappen, waaronder een narcoticum en een analgeticum. Later, als ik helemaal geen gevoel meer heb in mijn mond, voel ik me volkomen helder en gelukkig. Glimlachend kijk ik mijn nieuwe vrienden aan. "Nu zal Hina zich morgen laten zien," zegt Fevanga. Ik ga naar mijn hut en val in een diepe slaap.

De volgende ochtend word ik gewekt door een kerkklok. Als ik Fevanga op de afgesproken plaats ontmoet, staat hij erop dat we nog een beker ka-

va drinken, maar dat de eerste beker geofferd zal worden aan Hina, om haar gunstig te stemmen. Even later sta ik in het warme water van de oceaan en giet Hina's kava in zee.

De eilandbewoners hebben zich op het strand verzameld om ons succes te wensen. Over het zand slepen ze een 5 meter lang, aftands bootje met een buitenboordmotor naar zee. Fevanga legt drie strengen kokosnootschalen in de boot, terwijl ik met twee andere waaghalzen vast aan boord klim. "Daar rammelen we mee om Hina op te roepen," legt hij uit.

Een uur later, als we op een plek zijn aanbeland waar het water diep en donker is en het eiland slechts een groen stipje aan de horizon, nemen Fevanga en de twee andere opvarenden een streng kokosnootschalen in hun handen. Staande op de voor- en achtersterven laten ze de strengen in het water zakken en beginnen ze verwoed heen en weer te schudden, waarbij Fevanga de haai smeekt zich te laten zien. "Hina," roept hij uit. "Sinilau is gekomen om je mee naar huis te nemen." Gefascineerd tuur ik over het water.

Twintig minuten verstrijken, vervolgens een half uur. Nog steeds geen haai te bekennen. Het gezang en het gerammel van de kokosnoten werkt hypnotiserend. De zon brandt onbarmhartig op mijn gezicht, en ik vecht tegen de slaap.

Opeens word ik met een luide kreet gewekt. "Sinilau!" Ik kijk verbijsterd op naar Fevanga. "Hoe kun je nu in slaap vallen?" vraagt hij beheerst. "Hina zal niet komen nu ze weet dat je niet naar haar smacht. We kunnen het net zo goed opgeven."

Ik vraag me af of dit niet gewoon een uitvlucht is. Zwijgend varen we terug naar 'Euaiki. "Morgen gaan we weer de zee op," zegt Fevanga uiteindelijk. Niet lang nadat de ondergaande zon de hemel in vuur en vlam heeft gezet, val ik in een diepe slaap.

Als ik de volgende ochtend wakker word, heb ik hevige pijn aan mijn ogen. Het is bindvliesontsteking, en de pijn wordt alsmat erger. Ik besluit terug te vliegen naar Sydney om een specialist te raadplegen. Ik ben diep teleurgesteld dat ik mijn reis moet afbreken, maar ik heb geen keuze.

MAANDEN GAAN VOORBIJ, en ik slaag er niet in de haaienlokker uit mijn hoofd te zetten. Had ik met mijn onverschillige houding inderdaad de haai op de vlucht gejaagd? Worden ze aange-trokken door rammelende kokosnoten? Is het lokken van haaien niets meer dan een mythe?

Omdat ik het mysterie wil ontrafe-

len, keer ik zeven maanden later terug naar het eiland. Dit is de week waarin de verjaardag van de koning van Tonga wordt gevierd, de belangrijkste gebeurtenis van het jaar. Als Fevanga me op het strand verwelkomt, deelt hij me plechtig mee dat hij een haai zal lokken, en dat hij die deze keer zal doden om hem in Nuku'alofa aan koning Tauf'ahau Tupou IV aan te bieden als verjaarsgeschenk.

Na het eten verzamelen de bewoners van 'Euaiki zich in een grote strandhut, waar de vrouwen een traditionele dans opvoeren ter ere van de koning en om ons morgen geluk te brengen bij onze expeditie. De mannen zitten in een kring en spelen op hun ukeleles, trommels en gitaren.

Een jonge schoonheid, de 14-jarige Letio Pohiva, komt overeind. Haar strooien rokje en haar bloemenslinger van hibiscus ruisen, en haar armen glanzen van de kokosolie. De trommels brengen een overweldigend ritme voort, waarop Letio haar armen beweegt. Met haar handen vertelt ze opnieuw het tragische verhaal van Hina en Sinilau. In het gezang wordt de roep herhaald die Fevanga zal aanheffen om de haai naar de oppervlakte te lokken. "Hina ofo!" ("Laat jezelf zien, Hina!") Die nacht droom ik van een haai die in het donkere water wacht op de terugkeer van Sinilau.

De zon is nog maar net aan de horizon verschenen als ik de volgende ochtend Hina's kava in zee giet. Fevanga kijkt me doordringend aan. "Deze keer mag je niet in slaap vallen," waarschuwt hij. We worden vergezeld door Sonasi Fifita, de methodistische predikant van 'Euaiki, een gedrongen man van rond de 35. Hij vindt niet dat zijn aanwezigheid hier botst met zijn christelijk geloof. "Haaien lokken maakt deel uit van onze cultuur," zegt hij eenvoudig.

Een kilometer of drie ten noordoosten van 'Euaiki draagt Fevanga de schipper op de motor af te zetten. Hij pakt een stuk touw, legt daarin aan een kant een lus en vraagt de schipper het andere uiteinde aan de scheepsromp vast te maken. "Als Hina komt opdagen vang ik haar kop in de lus," legt hij uit. "Daarna dood ik haar met een knuppel."

Dit is het moment van de waarheid. Terwijl Fevanga met de kokosnoten rammelt, tuur ik over het water. Ik begin te twijfelen of ik eigenlijk wel wil dat er een haai komt, nu ik weet dat het dier zal worden doodgeknuppeld. "Hina ofo!" zegt Fevanga met zangerige intonatie. "Sinilau is gekomen om je mee te nemen naar een feest in de stad." Zijn stem dreunt onophoudelijk door. Na een half uur begin ik me erbij neer te leggen dat het opnieuw niet zal lukken. Als Fevanga me plotseling bij mijn arm grijpt, klopt mijn hart haast mijn borstkas uit. Wat ik zie doet me

onmiddellijk overeind schieten: een vaag silhouet zo'n 4 meter onder het wateroppervlak glijdt langzaam in de richting van onze boot. Even later is de schaduw weer verdwenen. Heb ik het me verbeeld?

"Mālie!" roept de schipper uit. "We hebben geluk," betekent dat.

"Snel, Sinilau, ga zo zitten dat Hina je goed kan zien," zegt Fevanga opgewonden.

Ik klauter op de cabine, en als ik weer omlaag kijk kan ik mijn ogen niet geloven. Een schitterende haai van 3 meter zwemt langs de boot. Het zonlicht speelt op de fluweelachtig grijze, met donkere strepen gemarkeerde huid van het monster. Het is onmiskenbaar een tijgerhaai, een van de meest gevreesde roofvissen. "Het is Hina," zegt Sonasi. Zijn stem trilt van emotie. De haai zwemt nogmaals langs ons bootje, waarbij het dier een harde, zwarte blik op ons werpt. "Zie je dat, Sinilau? Ze wil je bewonderen!" roept Fevanga uit.

De menseneter is zo plotseling verschenen dat ik met stomheid geslagen ben. Misschien beschikt Fevanga echt over magische krachten. Even voel ik de drang in het water te springen en de haai te omhelzen, maar als ik de wrede bek met de agressieve tanden zie weet ik mezelf net op tijd te bedwingen.

De haai zwemt nog een aantal keer langs onze boot. Iedere keer als het beest keert, zie ik de stalen grijns en de witte onderbuik. De borstvinnen staan gespreid, als de vleugels van een biddende roofvogel.

Dan klinkt Fevanga's stem. "Het is tijd," zegt hij, terwijl hij de lus grijpt. Ik staar naar de knuppel waarmee hij de schedel van de haai zal inslaan, en ik weet dat ik het niet zal kunnen aanzien. "Maak dat je wegkomt," fluister

ik zachtjes. Fevanga laat de lus in het water zakken en blijft roerloos staan wachten tot Hina in de val zwemt. De haai zwemt op de lus af, duikt dan plotseling omlaag, schudt zijn staartvin en verdwijnt. Fevanga schudt verbaasd zijn hoofd en begint de haai opnieuw te lokken. Wanhoop begint door te klinken in zijn stem.

Na 10 minuten geeft hij het op. "Hina is weg," zegt hij.

"Gelukkig maar," zeg ik. "Ik wilde niet dat je haar doodde." Fevanga draait zich abrupt naar me om. "Daarom is Hina weggegaan," zegt hij. "Je hebt haar gewaarschuwd."

Ik heb medelijden met Fevanga. Nu kan hij zich niet kleden in zijn *ta'ovala*, zijn strooien sarong, de traditionele Tongaanse kledij bij belangrijke rituelen, en de haai naar het paleis van de koning brengen. Maar ik ben echt blij dat de haai ontsnapt is. Als we terugvaren naar het eiland, begint Fevanga alweer een beetje bij te draaien. Als we het strand naderen knijpt hij even in

mijn arm. "Sinilau, ik ben niet boos op je," zegt hij. "Als het lot heeft beschikt dat de haai moet blijven leven, dan is mijn hart vervuld van blijdschap."

Het mijne ook. In een wereld die te wetenschappelijk en te sceptisch is voor wonderen, ben ik diep geroerd door de magie van een eeuwenoud ritueel. Ik kijk over mijn schouder naar de oceaan en neem in stilte afscheid van Hina.

Hier had een mop, een tekening of een leuk verhaaltje van JOU kunnen staan. Jammer, dat kunnen we nu niet lezen, om lachen of van genieten.

13 April in Nieuwvliet

Eindelijk was het zover ,maandag 13 April. Vandaag zou het gaan gebeuren. Wel vroeg uit bed. Pffff 7:00 uur. Ik keek uit het raam ____ shit het was een beetje mistig. Als het nu maar doorgaat. Een half uur later kwamen Herman en Lilian mij ophalen. Vervolgens nog even Ton ophalen en daarna naar de afgesproken wachtplaats op Terhôle waar Els, Mark, Peter en Betty zich bij het gezelschap voegen, daarna nog even een toeristisch uitje naar Hoek, waar Jackie en Angélique in blijde verwachting waren van ons. Uiteindelijk konden we naar de eindbestemming Nieuwvliet bij boer "Piet".

Daar stond de instructeur al op ons te wachten. Nadat we ons voorgesteld hadden kwam het voorstel om eerst gezellig een kopje koffie te gaan drinken. Omdat het zicht erg slecht was en er tevens weinig of geen wind was. Na de koffie werd besloten om de "vliegmachine" op te bouwen.

Natuurlijk onder begeleiding van onze zeer ervaren (?) instructeur. Eindelijk waren we zover dat we het luchtruim konden kiezen, maar helaas we kwamen van de regen in de drup; het begon te regenen dus weer koffiepauze. Na een uur crisisberaad en nog een paar bekken koffie was het eindelijk zover. De zon scheen en het was een beetje gaan waaien. Ondertussen was de lier al opgesteld. In verband met de zwakke wind werd besloten om eerst de lichtgewichtten te lanceren. Het toestel werd in stelling gebracht en ik zou als eerste gaan. Na het tuigje aangedaan te hebben en voorzien van een willempie helm, kon ik plaats nemen naast de piloot, die mij aan het toestel vastnoerde. Na het geven van het ok-teken aan boer Piet de lierman. Klonk het sein go, go, go. Daar gingen we, als twee struisvogels in galop. Na plus minus 20 meter werden we plus minus 250 meter de hoogte in getrokken. Het zicht was formidabel. Je kon tot over de Westerschelde zien. Helaas was er weinig of geen termiek waardoor de vlucht jammer genoeg van korte duur was. Daarna kwam de rest van de meute aan de beurt. Iedereen was een geweldige ervaring rijker. Na een paar potten bier en friet met saté keerden we voldaan huiswaarts.

Gyno

Duikschool Hulst

Frits Coenen
N.O.B. instr. nr. 1933

Sportlaan 16
4561 KZ Hulst
0114 - 314245
06 - 55758727

 CITIZEN

Verkoop van

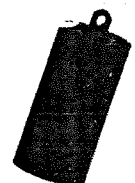
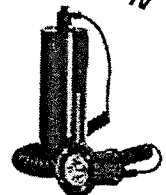
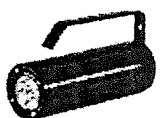
*Mares, Scubapro, Cressi-Sub, Seac-Sub,
Aqualung, Rydec en Suunto.*

*Officiële dealer van Gilan duiklampen
en Citizen duikhorloges.*

Flesvulling

Aantrekkelijke korting voor Bermuda-Divers!

**Bel gerust en maak een afspraak !!!
Tel.; 0114-314245 of 0655758727**

Kijk heren, roeien is niet zo moeilijk als jullie denken. In-trekken, wijd, sluit. Ik heb ook spierballen, maar dan in m'n hersens.

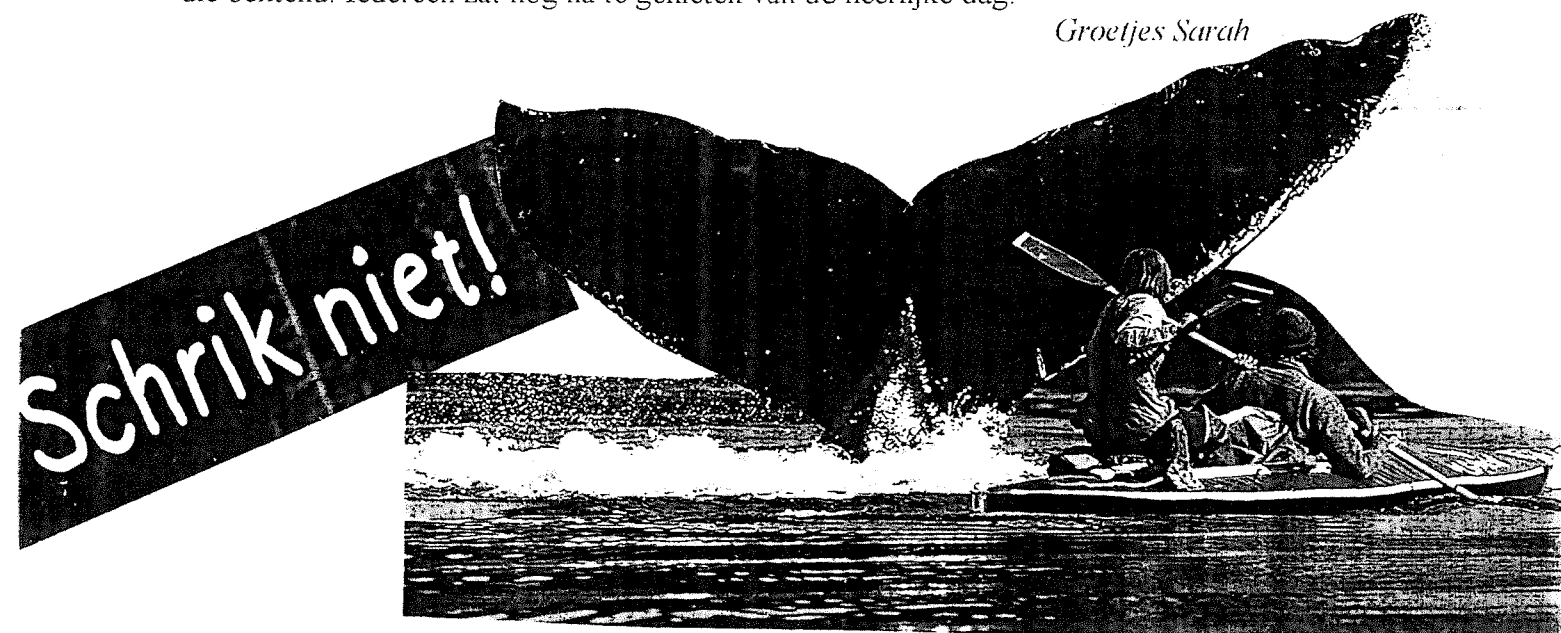
Tring,ring, eindelijk is het zover,het is half 6, en de wekker loopt af. Vrolijk als we zijn stappen we allemaal opgewekt uit ons bed. De vogels zingen en het zonnetje schijnt. In Kappele-brug is het wachten op Frits(die niet komt). Aangekomen bij het station in Sint- Niklaas worden we gelijk geconfronteerd met zo'n vieze oude zwerver, die daar in de stationshal lag te slapen.

Toen bleek het toch Christiaan te zijn, die daar al de hele nacht lag te slapen, om er zeker van te zijn de trein niet te missen. Eenmaal in de trein gingen de tassen open en kwamen de voorbesmeerde boterhammetjes te voorschijn. De meesten van de duikclub hadden nog nooit in een trein gezeten, dus keken hun ogen uit. Na 4 x te zijn overgestapt in een andere trein, kwamen we rond de middag, eindelijk op de plaats van bestemming aan. Na een half uurtje ruziën wist iedereen ,wie bij wie in de boot wilde. En ik moest alleen , niemand wilde met mij!

Piet en Inge moesten als eerste het water in. Oei, dat viel toch wel tegen. Ze vaarden gelijk de kant in.De oude moederboot (Annet en Marina) kwamen gelijk met hun punt in de muur vast te zitten, muurvast. Eindelijk was het zover en mocht ik het water in.Mijn boot en ik gleden als een speer door het water,soms achterstevoren of ondersteboven, maar daar kon ik toch echt niks aan doen. Dat was allemaal de schuld van mijn bootje. Na lang kanoën kwamen we eindelijk een cafeetje tegen. Sommigen hadden wat moeite met het aanleggen, en zagen met een wanhopige blik dat het cafeetje kleiner werd.

De oude moeder boot deed verwoede pogingen om tegen de stroom in toch bij het cafeetje te komen. Toen eindelijk iedereen gearriveerd was, maakten de eersten zich al weer klaar om te vertrekken. Van mijn vader en moeder kreeg ik een lekker bakje friet en daarna moest ik weer het water in.Mijn dag kon niet meer stuk, want wat zag ik daar; een natte Philip. Ha,ha,dat was lachen. Mijn boot en ik gingen vol goede moed richting watervallen. Ik zou wel eens even laten zien dat ik kon kanoën. Blup,blup, blup, oei, zo goed kon ik dus nog niet kanoën. Philip was nog niet vergeten dat ik hem 5 minuten daarvoor had zitten uitlachen. Hij nam revanche door terug te lachen. Toen we terug aan wal stonden, mochten we douchen. Ha, lekker een warme douche. Mijn zusje stapte in de douche en ineens hoor ik gegil: "iehh", die douche is koud. Vol goede moed dacht ik nog dat zal wel meevallen dus ik onder die douche, nou echt warm was het niet nee. Dus echt lang heb ik er niet onder gestaan. Binnen zat iedereen al aan de alcohol om op te warmen. Toen we met de trein terug reden was iedereen een stuk stiller dan die ochtend. Iedereen zat nog na te genieten van de heerlijke dag.

Groetjes Sarah

Alweer zeeziekte!

In de vorige Buddy stond een artikel over zeeziekte, een onderwerp wat mij helaas op het lijf is geschreven omdat ik er zeer snel last van heb. Het mag een probleem zijn wat "tussen de oren" zit (zoals sommigen ondanks dat ik behoortlijk ziek kan worden van de golven duik ik er niet minder om. Uiteraard hebben pilletjes tegen zeeziekte een effect op je reactievermogen. Je moet dan ook geen diepterecords willen verbreken. Duik beheerst en verstandig (zoals je altijd doet!). Ik heb echter nog geen enkele keer gemerkt dat je bijna in slaap valt onder water. Wel heb ik gemerkt dat als je, omdat zo'n boot de goede positie boven een wrak moet zoeken, je brakend over boord hangt, je echt vermoeid en ook wat verzwakt het water in gaat. Overigens wonderlijk om te ontdekken dat onder water het misselijke gevoel "weg" is. Als je dan weer boven komt blijkt het niet weg te zijn maar er was gewoon even een time-out. Je gaat helaas door waar je gebleven was.

Op 28, 29 en 30 juni zouden we met een groep naar de Noordzee gaan. Ik had me goed voorbereid (wou bijgaand artikel eens uitproberen). Helaas ging de reis vanwege een onrustige zee niet door (tot grote droefenis van Jackie/sterkte Angelique). Dit gaf wel de mogelijkheid om Buddy-werk te schrijven. De test moet dan maar worden uitgesteld.

Collega-zeeziekers; testen jullie dit ook eens?
Anoniem testresultaten melden mag!!
Frits

UITGEDACHT

De oordrukplug

We zien onszelf nog zitten, die zomer van 1978 op de boot van Amsterdam naar Göteborg. Buiten deinde de zee, binnen bleef het restaurant met het volledige menu zitten omdat nagenoeg alle passagiers groen om de neus aan de reling vertoefden. In afwachting van onze eigen zeeziekte prikten we een vorkje. Maar zelfs het dessert bleef gewoon binnen.

Minder fortuinlijke reizigers ter land, ter zee en in de lucht moeten misschien eens contact opnemen met John Boot in Hilversum. In Nederlands octrooi 1003303 beschrijft hij het ei van Columbus voor slachtoffers van bewegingsziekte: een plug waarmee men één van beide oren dichtstopt. Klinkt onwaarschijnlijk, erkent de manager-in-ruste. Maar in zeker de helft van de gevallen werkt het prima, bezweert hij.

John Boot is doof aan één oor. Toen dat enkele jaren geleden nog niet zo was, maar wel bijna, zat hij voor dat oor in het Academisch Medisch Centrum in Amsterdam in de wachtkamer van een audioloog. Daar hing die poster van een zeiljacht op volle zee. Daar is het begonnen.

Boot, zelf fanatiek zeezeiler: 'Die arts en ik raakten aan de praat over watersport. We kregen het over zeeziekte. Waarop hij vroeg of ik dan niet de truc met het watje kende. Stop een oor dicht met een watje en je hebt nergens meer last van. Zeelieden zouden het al eeuwen doen.'

Twee jaar lang spookte dat eenvoudige watje door Boots geest en omdat hij als vrijgevochten manager het nu en dan niet kan laten geld te steken in leuke dingen, investeerde hij wat geld in een oorplugje tegen bewegingsziekte. En waarom ook niet? Bij zijn vrouw werkte het immers uitstekend.

Het octrooi legt ook min of meer uit waarom. Om zijn vleeskleurige polyurethaan plugje in het oor te brengen, rolt de gebruiker het rolletje tussen duim en wijsvinger op en steekt het in de gehoorgang. Daar zet het uit en vult het het buitenoor. De druk op

het binnenoor neemt daardoor iets toe, waardoor het evenwichtsorgaan in het oor de ziekmakende bewegingen net iets anders dan normaal gaat interpreteren en bewegingsziekte uitblijft.

Zijn daar medische bewijzen voor? Boot is laconiek. 'Welnee, niet dat ik weet, maar dat hebben we ook niet nodig. Ik heb ermee op De Eendracht rondgelopen terwijl de opvarenden kotsend in het vooronder lagen. Prop een oor bij ze dicht en ze staan in de helft van de gevallen een half uur later te borrelen aan dek.'

Sterker, zegt Boot: 'De stoere figuren die het plugje vervolgens maar weer uitdoen, omdat het toch maar suggestie zou zijn, zie je meteen weer groen worden.'

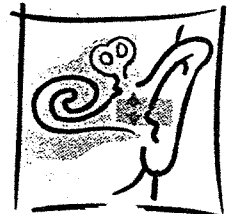
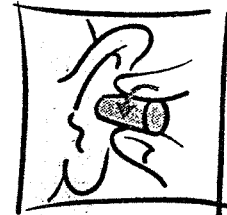
Hij heeft lang gepraat met vertegenwoordigers van het ministerie van Defensie, over toepassing op de vaderlandse marinevloot. Dat is na wat proeven toch maar niet doorgaan. Niet omdat het niet werkte, haast Boot zich, maar omdat de dichtgestopte kadettenoren geen orders vernamen. 'Wat in de praktijk toch wat te veel problemen gaf.'

Nu kunnen particulieren ze via apotheek of drogisterij bestellen. In doordrukstrips van zes stuks, voor f 14,95, geproduceerd in Engeland en inclu-

sief een korte handleiding die benadrukt dat men deze Timovon slechts in één oor dient aan te brengen om resultaat te boeken. Handig voor op zee. Of voor op de achterbank, binnenkort, richting Frankrijk.

Die zes, dat is geen familiepak, maar een garantie voor 72 uur reisplezier, prijst Boot zijn waar aan. 'In de bijsluiters zeggen we dat een plug twaalf uur werkzaam is. Onzin natuurlijk, maar anders verkoop ik niks. In werkelijkheid worden dievingen op den duur hooguit wat onappatijtelijk.'

Overigens nog een geheimpje weten? Timovon, dat is het Engelse 'no vomit', maar dan achterstevoren. Humor, vindt de pret-ondernemer.

Minimumleeftijd sportduikers wordt verlaagd

Van onze verslaggever

MIDDELBURG - De minimumleeftijd om te mogen duiken in Zeeland wordt verlaagd van veertien naar twaalf jaar. Zolang die officiële regelgeving nog niet is aangepast, verleent de provincie ontheffing.

De Zeelandcommissie voor de Duiksport is al enige maanden bezig met het veranderen van de regels. Unaniem vinden de leden dat jongeren met een officieel duikbrevet niets in de weg gelegd moet worden om te kunnen genieten van het onderwaterleven in de Zeeuwse wateren.

De internationale regelgeving geeft ook aan dat jongeren vanaf twaalf jaar een volwaardig duikbrevet kunnen halen. Bij alle duikopleidingen in Nederland en België kunnen jongeren al op hun twaalfde een brevet halen.

'Kleine groep kwaadwillende duikers'

Kreeftenstropers slaan weer toe

Van onze verslaggever

GOES - Er moeten strengere maatregelen komen om duikers weg te houden van de kreeftenfuiken in de Oosterschelde. Dat vinden zowel de beroepsvissers als de waterpolitie. De afgelopen weken treften de vissers weer heel vaak kapotgesneden leeggehaalde fuiken aan.

Enkele jaren geleden ontstond om dezelfde reden een ware oorlog tussen de vissers en sportduikers. De provincie stelde toen een zonering voor, waardoor vissers en duikers aparte gebieden toebedeeld krijgen. Omdat de sportduikers daar tegen waren, is uiteindelijk een aantal duikcorridors aangewezen, waarlangs de duikers te water mogen gaan.

Opzet

De afgelopen weken heeft de waterpolitie echter weer zo'n twintig aangiften gekregen van voornamelijk in het weekeinde kapotgesneden fuiken in de Ooster-

schelde tussen Wemeldinge en het Goese Sas. Zij denkt dat het vernielen met opzet gebeurt. De kreeften die geregeld in de fuiken zwemmen zouden de reden zijn. Voor de waterpolitie is controle volgens een woordvoerder alleen goed uitvoerbaar wanneer duikers en vissers afzonderlijke gebieden krijgen toegewezen.

Controle

Voorzitter M. Koster van de Vereniging van Beroepsaalsvissers Zuid-West Nederland wil niet meteen zover gaan, omdat daarmee de hele sportduikerij getroffen wordt.

Volgens hem en de waterpolitie is het slechts een kleine groep duikers, die het verziekt voor de grote groep sportduikers in de Oosterschelde.

Koster denkt in eerste instantie aan interne controle in de sportduikerij, door duiken alleen toe te staan in groepen van vijf tot tien personen. „Als de schade blijft, kunnen we eigenlijk niet anders dan overgaan tot zonering.”

Schadevergoeding wegens 'ongelukje'

NAPELS (AP) - Een Italiaanse jongeman heeft schadevergoeding geëist van een verzekeringsmaatschappij omdat zijn vriendin door een aanrijding, van hem zwanger is geraakt, zo maakte de krant La Stampa bekend. De eis tot schadevergoeding is door de man ingediend omdat hij in maart in zijn kleine auto werd aangereden door een veel grotere soortgenoot. De aanrijding vond plaats in een park dat 's avonds door veel mensen wordt bezocht die de ramen van hun auto's met kranten blinderen en zich dan overgeven aan het liefdesspel. De man beweert dat hij en zijn vriendin juist op een uiterst delicaat moment in hun liefkoningen waren aanbeland, toen de auto van achteren werd geraakt door de Regatta. De klap resulteerde volgens de man in een 'tijdelijk verlies van controle', waardoor de zwangerschap ontstond. Om de kosten van de reparatie en het huwelijk dat de twee na het ontdekken van de zwangerschap moesten sluiten te dekken heeft de man een claim ingediend.

Oude platbodem voor duiken in Grevelingen

Van onze verslaggever

MIDDELBURG - Een oude betonnen platbodem wordt mogelijk de komende winter al afgezonken in de Grevelingen om zo de onderwaterflora en fauna aldaar aantrekkelijker te maken voor duikers.

Die platbodem ligt nu half onder het zand in de Oosterschelde nabij Schelphoek. Gedeputeerde G. van Zwieten hoorde onlangs van het plan, zo liet hij gisteren de leden van de Statencommissie Economie weten. En hij ziet het plan wel zitten en is zelfs bereid om wat geld in dat project te steken. Als het aan de gedeputeerde ligt komt de platbodem op een plaats waar duikers niet in conflict komen met vissers en waar nu nog geen onderwaterplanten groeien.

M. Wiersma (Delta Anders) maakte Van Zwieten een maand geleden attent op de mogelijkheid om meer duikplekken te creëren door menselijk ingrijpen. Bijvoorbeeld door betonnen elementen te storten zodat daarop waterplanten kunnen groeien.

Als het plan doorgaat, wordt het nauwlettend in de gaten gehouden door wetenschappers van de Universiteit van Amsterdam. Indien die na twee jaar tot de conclusie komen dat het geslaagd is, sluit Van Zwieten niet uit dat er meer aantrekkelijke duikstekken worden gemaakt.

Geldigheidsduur van theorie- en praktijkmodules onbeperkt

In 1993 is bepaald dat praktijk- en theoriemodules een geldigheidsduur hebben van twee jaar en dat brevetspecialisaties een onbeperkte geldigheidsduur hebben. De bedoeling van een cursus is dat de kernboodschap (al dan niet in detail) blijft hangen en dat de cursist weet waar hij de stof kan vinden als hij het weer nodig heeft. Onderzoeken maken duidelijk dat van de detailkennis van de verschillende modules na korte tijd weinig overblijft. De kernboodschap daarentegen blijft wel hangen. De module over laten doen ververst wel de stof maar heeft uiteindelijk een afgenomen toegevoegde waarde ten opzichte van de cursus.

"Een module is behaald als deze is getoetst en na een voldoende beoordeling is afgetekend".

In het kader van vereenvoudigen en doorzichtig maken van de opleiding verdient het aanbeveling zo weinig mogelijk van dit uitgangspunt af te wijken.

Het na verloop van tijd opnieuw toetsen voegt, volgens didactische inzichten slechts zeer kortstondig iets toe aan het kennisniveau. Het maakt het systeem wel ingewikkelder en geeft onbegrip bij de cursist.

Het bestuur heeft daarom besloten dat, ingaande 11 december 1997, de geldigheidsduur van theorie- en praktijkmodules onbeperkt is, evenals de geldigheidsduur van de brevetspecialisaties.

Lay out : M. Laermans

R. VAN WESEMAEL b.v. Chemicaliën
Zoutestraat 109, 4561 TB HULST - Postbus 247, 4560 AE HULST
Tel. 0114-314853
Fax 0114-319555

LAST VAN VREEMDE BEESTJES IN DE TUIN

ONVERWOESTBAAR ONKRUID

OF ANDERE PLAGEN ?

KOM DAN LANGS VOOR EEN PRIMA EN GEDEGEN ADVIES

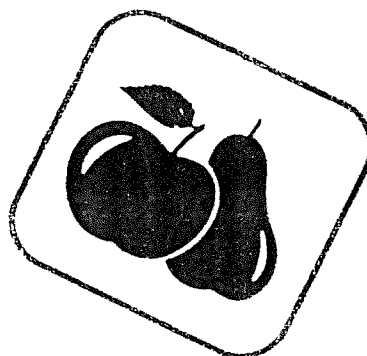
GEWASBESCHERMING HUIS EN TUIN

BESTRIJDINGSMIDDELEN

MESTSTOFFEN

POTGROND

SPUITEN EN ADEMBESCHERMING

OOK KUNNEN WIJ VOOR U VERZORGEN KEURING VAN BRANDBLUSSERS

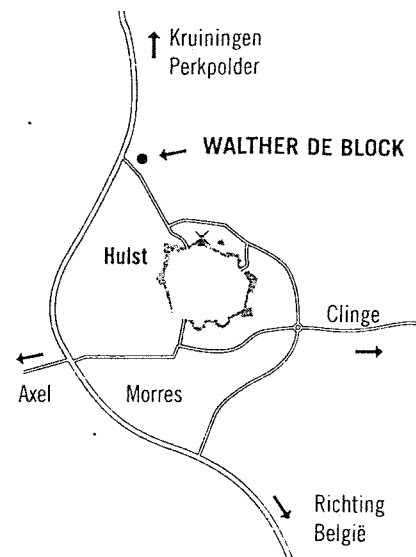
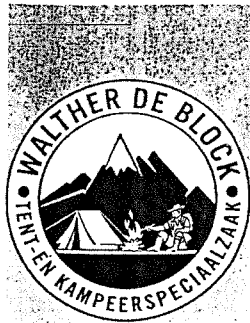
NIEUW HET KEUREN VAN DE DUIKFLESSEN .

En vergeet niet :

THE WORST DAY DIVING IS STILL BETTER THAN THE BEST DAY WORKING !

Bij ons kunt u dagelijks "buitengewoon".
genieten van een grenzeloos assortiment
kampeer- en buitensportartikelen.

De buitensport- en tentenspeciaalzaak van
Zuidwest Nederland en Vlaanderen.

Open maandag t/m donderdag van 10 tot 18 uur
vrijdag van 10 tot 20 uur
zaterdag van 10 tot 17 uur
zondag van 13 tot 18 uur

VOF Walther De Block
Oude Zoutdijk 2 - 4
4561 HP Hulst
Tel. 31 (0) (114) 31 20 58

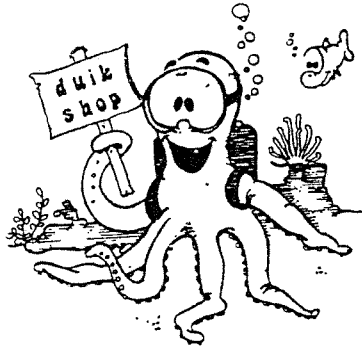
Hallo iedereen

Vorigs moest ik mijn spreekbeurt doen
die ging over duiken
na die spreekbeurt gaf ik uitnodigingen
om een keertje te komen duiken in de dreefhoek
bijna iedereen kwam en het was heel gezellig
eerst gingen we oefeningen doen in het ondiepe
Daarna gingen we met kleine flesjes in het diepe
dat vond iedereen het leukst, daarna ging iedereen het leukst naar huis.

Van Inge Hopmans.

DUIKSHOP
„OKTOPUSSY“

Frans en Rachèl Meijaard

Wilhelminastraat 43, WEMELDINGE

Telefoon/Fax 0113-622260
vanuit België: 0031113-622260

Het beste adres voor:

Scubapro
Spiro Techniek
Mares
Suunto
Sea & Sea
Uwatec
Ikelite

FLESVULLINGEN - FLESKEURINGEN
AUTOMATENSERVICE
VAKKUNDIGE ADVIEZEN

(Wij zijn de gehele week geopend,
behalve woensdag.)

Café de Schelde

HET GEZELLIGSTE CAFÉ VOOR
„APRÈS-PLONGÉE“

Diverse Belgische bieren

DUIKCENTRUM TERNEUZEN

Axelsestraat 3 4537 AA TERNEUZEN

Tel./Fax. : 0115 - 696925

Voor o.a. duikopleidingen, duikuitrustingen, duikreizen, duikteam,
perslucht vulstation, reparatie duik/surfpakken, nitrox duiken, helm
duiken, wrakduiken, out-door activiteiten.

Openingstijden : Maandag *gesloten*
Dinsdag t/m donderdag van 12.00 u. - 19.00 u.
Vrijdag van 12.00 u. - 21.00 u.
Zaterdag van 10.00 u. - 17.00 u.
Zondag *gesloten*.

Waarom hebben vissen een slijm laag?

We begeven ons op glibberig terrein. Iedereen die weleens vist of dat vroeger in zijn jeugd heeft gedaan weet dat een vis glibberig aanvoelt. Een slijm laag maakt het in bedwang houden van een paling tot een lastig klusje, zo glad als een aal. Een slijm laag hebben de vissen niet voor niets, maar op welke manieren vis slijm nuttig is voor vissen?

De wetenschappelijke naam voor slijm is mucus. Slijm komt bij tal van dieren en planten voor. Anders dan bijvoorbeeld bij zoogdieren, is mucus bij vissen aanwezig op alle delen die in contact staan met de omgeving: het hele huidoppervlak, de kieuwen en het spijsverteringskanaal. Het idee bestaat dat slijm onder meer dient om water vast te houden in het lichaam van de vis. Een paling waarvan de slijm laag wordt verwijderd is niet meer 'waterproof'. In zoetwater neemt hij vocht op en in zout water verliest hij vocht. De slijm laag vormt een waterhoudende, maar ten opzichte van de omgeving onbeweeglijke laag. Het slijm bij vissen beschermt onder meer tegen het schuren tegen allerlei obstakels (takken, waterplanten, stenen) of bijvoorbeeld zand in het water. Door de smearing van het slijm maken vaste voorwerpen geen direct contact met de vis. Door de kleefkracht van slijm worden zand en andere zwevende deeltjes in de kieuwen ingevangen, zodat ze het kieuwweefsel niet kunnen beschadigen. Het vuil wordt in strengen van slijm afgescheiden. De slijm productie neemt toe onder omstandigheden die bedreigend kunnen zijn voor de vis, zoals infecties en ziekten, een slechte waterkwaliteit, giftige stoffen en handelingen met de vis (aanrakingen visser). Onder meer daaruit blijkt de rol van slijm ter bescherming van de vis.

Zware metalen kunnen zich hechten aan slijm in de kieuwen, en met dat slijm weer afgestoten worden. Dat gebeurt onder meer met behulp van de 'hoestreflex'.

Het is bekend dat in slijm van vissen antistoffen en gespecialiseerde cellen zitten die een afweer bieden tegen parasieten en ziekteverwekkers. Vreemde kostgangers en schadelijke elementen die in het slijm zitten kan de vis weer snel afwerpen.

Men vermoedt dat slijm door zijn smerende eigenschappen in staat is de voortbeweging van de vis te helpen. Het slijm vlakt de ruwe huidoppervlak iets af en zorgt daardoor voor enige stroomlijning. De slijmmoleculen op de grens van het water en de feitelijke slijm laag, zorgen ervoor dat de stroompatronen van het water parallel aan de vis lopen (laminair) en niet gaan 'wervelen'. Dat effect vermindert de weerstand van het water bij het zwemmen. Er blijkt dan ook een relatie te zijn tussen de leefwijze van vissen en het weerstandsbeperkende vermogen van slijm. Met name vissen die zich 'explosief' voortbewegen, zoals de barracuda, hebben slijm dat zorgt voor een laminaire stroming van het water langs het lichaam. Slijm heeft de kleefkracht van behanglijm. Deze kleefkracht wordt benut door vissen die hun voedsel uit het water of de bodem filteren (bijvoorbeeld brasem). Gefilterde voedseldeeltjes blijven hangen aan het slijm in de kieuwzeef van voedsel filteraars.

Een aantal soorten vissen benutten hun eigen slijm voor ongebruikelijke doeleinden. Jonge discusvissen voeden zich in het begin van hun leven met de slijmlaag van het ouderdier. Stekelbaarzen en Siamese vechtvissen gebruiken slijm om nestmateriaal aan elkaar te lijmen. Papegaaivissen omhullen zich 's nachts met een cocon van slijm. Daarmee maken ze zich onherkenbaar en geurloos voor eventuele vijanden.

Ook de longvis hult zich, bij uitdroging van zijn leefgebied, in een harde, waterdichte cocon van modder en slijm. Anemoonvissen kunnen zich in giftige zeeanemonen verbergen doordat hun slijmlaag voorkomt dat de netelpakketjes van de anemonen 'ontploffen'. Sommige vissen gebruiken zelfs giftig slijm als aanvalswapen tegen andere vissoorten.

Hoewel de betekenis van de slijmlaag nog niet geheel doorgrond is, is wel duidelijk dat een goede slijmlaag voor de vis van groot belang is.

Weliswaar maken vissen extra slijm aan, als er een beschadiging optreedt. Op die manier heeft het verlies van enig slijm weinig schadelijke gevolgen, maar een beetje sportduiker kijkt toch met zijn ogen. Toch?

Met dank aan de OVB. René Lipmann

N.V.V.O. Duikteam Manta
René Lipmann
Molenwiek 70
3642 BS Mijdrecht
020 - 547 07 75
lipmann@bvd.nl

De Kopijbox - lay out Mireille

Installatiebedrijf

VAN BUNDER & VAN DAMME

Europaplein 18 - 4561 KT Hulst
Postbus 19 - 4560 AA Hulst
Tel. 0114-315144 Fax 0114-315188

Centrale verwarming

Gas- en Waterinstallaties

Lood- en zinkwerk

Dakbedekking

Service en onderhoud

Ongeveer Negen Graden

Je krijgt het misschien al koud, maar dit viel mee tijdens m'n eerste duik in de Oosterschelde.

Begin april verscheen de duikagenda, ik keek er eens naar, zag wat datums, duikplaatsen, duikleiders, tijden en nog veel meer gegevens staan, maar ik dacht het is toch nog veel te koud om met een "nat" pak buiten te gaan duiken. Dat dacht ik maar, want na de zwembadtraining van vrijdag 17 april - onder het genot van een drankje - werd ik steeds enthousiaster gemaakt om toch maar eens mee te gaan naar de Oesterdam.

(Het zou de beloning zijn voor m'n "inspanningen" tijdens de vrijdagavond) Het heeft nog wel tot zaterdagmiddag geduurd voor ik me heb aangemeld bij de duikleider, de rest van de dag en avond flink nerveus gelopen en natuurlijk slecht geslapen, waar ben ik aan begonnen?

Eindelijk was het dan zondagmorgen en na "lekker ontspannen" te hebben ontbeten, alles nog eens tien keer te hebben nagezien, op weg naar Perkpolder. Op het veerplein stonden al wat enthousiastelingen ons (vrouw moest mee om m'n handje vast te houden) al op te wachten. Gelukkig was ik niet de enigste die voor de eerste keer mee ging, toch nog een troost. Tijdens de overtocht nog maar een sigaret en nog maar eens naar het toilet, van de zenuwen? hoe kom je daarbij.

Nou, op naar de Oesterdam. Bij aankomst kregen we uitleg wat we te zien zouden krijgen tijdens het te water gaan, het is per slot van rekening toch allemaal nieuw. Iedereen kreeg een buddy toegewezen en het omkleden kon beginnen, wat een karwei, maar het ergste kwam nog, de dijk over geraken met al dat gewicht om je lichaam en over de stenen geraken die voor in het water liggen. Ik was al bekaft toen in eindelijk in het water lag te stoeien om m'n zwemvliezen aan te krijgen.

Klaar om onder te gaan, daar was dan de beloning, hier was het dus allemaal voor gedaan. Het zicht was uitstekend, in het begin een wat zanderige bodem (geen tegeltjes) en later de begroeing. Onderweg veel krabbetjes, een platvis en een paar kreeften gezien. Een half uur zijn we onder geweest, naar mijn gevoel veel te kort, maar het was koud, volgens m'n buddy ongeveer negen graden.

Nu nog terug over die stenen en over de dijk geraken, weer bekaft toen ik eindelijk - na veel rustpauzes onderweg - bij de auto aankwam. Het omkleden kon gaan beginnen, dit was ook zo eenvoudig nog niet. Binnen een kwartier had ik al 1 been bevrijdt, gelukkig schoten wat opmerkelijke leden mij te hulp - die zagen hoe ik aan het worstelen was met m'n pak - na wat aanwijzingen ging gelukkig alles een stuk eenvoudiger.

Terugkijkende op deze eerste keer ben ik blij dat ik het toch gedaan heb, het was een prachtige dag weer en een geweldige ervaring. M'n buddy wil ik langs deze weg nog een keer bedanken voor het vele geduld en de grote behulpzaamheid, maar niet alleen hij, want zonder al die anderen die zich iedere week weer voor ons inzetten zou dit alles niet mogelijk zijn geweest, bedankt en hopelijk zien we elkaar nog vele malen langs, in, op of onderwater.

Aswin.

Buddy-talk

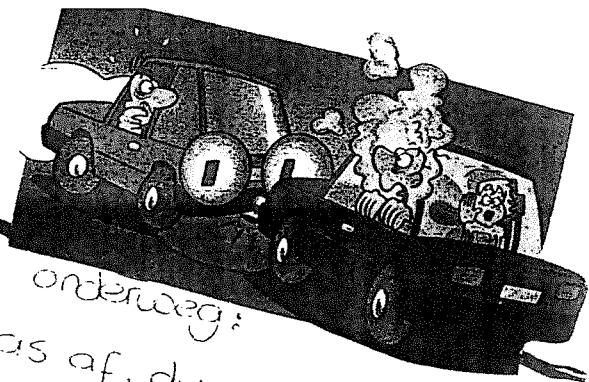
Zeg Angelique, eerst jij dan Willem en Jeroen en
Toon en Rikman, Cristian en Marina, Piet en
Gabriel, niet bij elkaar in de kassa-winklers
zitten? Je hoe bedoe je, je kan nu
eenmaal niet mee o' want in t'kand of je
moet stoppen.
Kee jeh. Ze wisten van tevoren dat dit
een rekubietest was. (de ouders koppel
zijn er gekind)

Wisten jullie dat de club ook
aan Foster-parents weet maar
dat er wel het verzoek gekomen
is om de volgende keer geen
kinderen te sponsoren die door
een watterbau gelopen hebben
Met hun schoenen

Schoenen te koop
Het gaat hier om witte
dames sportschoenen met
3 kleuren veters voor
hadere inlichtingen, kunt
u zijn bij de "Buddy"-
redactie

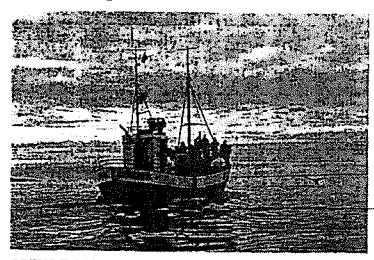
Jij ziet zijn profie vallen tussen de kien
van zijn omgekeerde partner
Hij kan er niet meer bij
en was dus niet zo bij
terugrijden naar een ander loker
leuk dat denken, wat was pret
Dan maar met de portemonnee betalen
gelukkig niet daar nog wat te halen

Wij kritiken niet
 stuurprogramma's, maar
 maar niet voor Piel.
 want die stuurt het
 op

Hoera pech onderweg:
 - auto 'd' gas af, dus slepen
 - kuse geven aan Franse auto
 - autopech Lyon, gelukkig Hyundai
 bus in de buurt.

DE KAMPICEN
 REI '93

SPEUREN NAAR WALVISSEN IN IJSLAND.
**WALVIS-SPOTTEN
 POPULAIR**

Steeds meer toeristen ontdekken de mogelijkheid om met een IJslandse walvisboot de zee op te gaan. Het afgelopen seizoen boekten 20.540 toeristen de minicruise, tegen 9500 het jaar ervoor.

Tien havens rond IJsland bieden de mogelijkheid voor walvis-spotten. In de zomer van 1998 vertrekken alleen al vanuit Húsavík vier schepen om walvissen op te sporen. Een twee tot drie uur durende cruise met walvis-sightseeing kost ongeveer f 75,- p.p. Wie dat niet wil, kan altijd nog het walvismuseum bezoeken. Een lijst van de havens waar whale-watching wordt aangeboden is verkrijgbaar bij het IJslands Verkeersburo, Muntplein 2, 1012 WR Amsterdam, tel. 020-6270136. ●

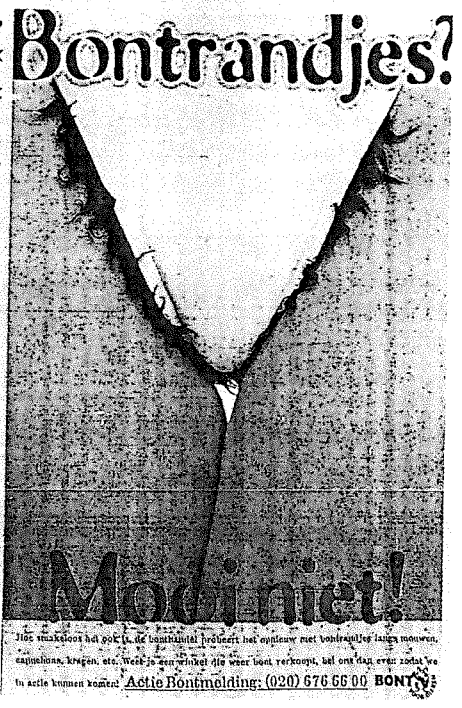
Werner, Herman en Jackie
 beginnen in het najaar met
 de cursus clubinstructeur zij
 leuren straks een extra module;
BALKONWATEREN

**Remember
 when sex was safe
 and diving was dangerous**

POSTERCAMPAGNE

BONTRANDJES? MOOI NIET

Afgelopen winter lanceerde Bont voor Dieren een nieuwe postercampagne in 15 steden door het hele land. Via de poster, die een dame in een met bont afgezet bikini-broekje toont, wordt duidelijk gemaakt dat bontrandjes en esthetiek elkaar niet verdragen. Bont is beschamend, smakeloos en doodsf. De posters zijn per drie stuks te bestellen door f 15,- over te maken op giro 3799 t.n.v. Bont voor Dieren in Amsterdam onder vermelding van 'poster bontrandjes'.

100% smokkeer het ook in de toekomst! Productie het ontwerp met bontrandjes langzamerhand, capuchons, kragen, etc. Weet je een winkel die weer bont verkoopt, bel ons dan even: zodat we in actie kunnen komen! Actie Bontmelding: (020) 676 66 00 BONT

Inside the divers computer troubles, by duikgek.

Scubalenium

De kranten staan er vol van. Het is zelfs mij niet ontgaan, ik lees ook wel eens de krant uit pure verveling. Het millennium wordt straks een groot probleem, ook voor ons duikers. Stel je eens voor wat de consequenties kunnen zijn. De regering roept mensen op om te helpen met het millenniumprobleem bij bedrijven. Maar hebben ze wel genoeg rekening gehouden met ons, de semi-normale burgers van ons waterlandje ?

Om middernacht 1999, waar alle computers binnen een nanoseconde op 2000 moeten springen zit het probleem. De mensen, die begonnen zijn met het maken van computers, dachten niet dat de computers het zouden uithouden tot 2000. Aangezien ze dit bij de meeste computers vergeten waren, springen ze terug naar 1900 i.p.v. door te springen naar het tweede millennium. Ze lieten 2 bits uit de opmaak van de datum, het eeuwnummer, dit was om ruimte te sparen. Een bit is net als een aan/uitschakelaar en deze twee bits hebben tegenwoordig evenveel inslag als de uitschakelaar van een hart/longmachine.

Stel nu eens dat ik op 31 december 1999 besluit een nachtduik te gaan maken, als een soort van vroege nieuwjaarsduik. Ik zit vrolijk ergens onder water een fles champagne open te wrikken (caisson) en als ik eindelijk de kurk eraf heb, zie ik het lichten van het vuurwerk. Ik drink de champagne op en vraag mij nu af hoe lang ik onder water ben. Wat gaat nu mijn duikcomputer zeggen? Is het een slimme computer en zegt het gewoon mijn duiktijd of telt het er stiekem 100 jaar bij op? Ik weet echt niet wat de decotijden voor 10 meter en 52596030 minuten zijn. Ik zal er dus waarschijnlijk tegen 2100 pas uitkomen.

Ik vraag me af, of ze bij mijn duikvereniging nog weten hoeveel sters ik ben. Dit staat tenslotte ook ergens in een computer. Ik heb geen zin om mijn opleiding nog eens overnieuw te doen. Zeker niet als ik eerst honderd jaar kan wachten voor ik oud genoeg ben. Ik heb wel genoeg duiken, die in die tijd gemaakt zijn, want ik noteer alles in mijn computerlogboek. Ze zullen wel een beetje raar opkijken als ik zeg, dat ik vis en ander leven onder het water ben tegengekomen. Ook zullen ze een beetje raar kijken naar het verbruik van een aantal liters lucht, tegen die tijd zullen we wel allemaal aan de nitrox-rebreathers zitten.

Toch zijn er voordelen aan het milleniumprobleem, ik moet bijvoorbeeld mijn fles pas over honderd jaar laten keuren.

Blijf vooral lekker duiken

Duikgek

copy from kopijbox - lay out Mireille Laermans

DUIKCENTRUM AEGIR

MARES

CRESSI

SCUBAPRO

SPIRO

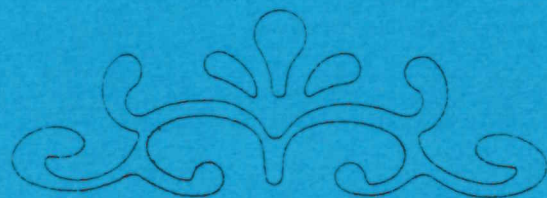

eigen werkplaats voor: SERVICE . REP.
DUIKPAKKEN.
DROOGPAKKEN.
AUTOMATEN. ENZ.

OPENINGSTIJDEN: Maandag van 12.00 tot 18.00
Dinsdag van 10.00 tot 18.00
Woensdag van 10.00 tot 18.00
Donderdag van 10.00 tot 19.00
Vrijdag van 10.00 tot 18.00
Zaterdag van 10.00 tot 17.00 uur

HAVENSTRAAT 34a 6171 EE STEIN

TEL: 046-4333894 FAX: 046-4336390

Bar - Rest.

DE DRIEHOEK

☛ feesten

☛ Party's

☛ gourmetten

☛ koude buffetten

☛ warme hapjes

☛ div. bieren

kreekzoom 2

☎ 0114-311214

T. J. H. R.